

af andre retsregler, herunder almindelige retsgrundsætninger, men Rigsrevisionen kan ikke *vælge* sig ud af pligten.

I øvrigt er Justitsministeriet efter en nærmere gennemgang af problemstillingen af den opfattelse, at der ikke består noget reelt problem, uanset om sagen anskues med udgangspunkt i almindelige retsgrundsætninger om inhabilitet eller med udgangspunkt i forvaltningsretlige regler om tilbagekaldelse af begunstigende forvaltningsakter.

Med hensyn til inhabilitetssynspunkter bemærkes, at selv om Rigsrevisionens rolle som medrevisor skulle være egnet til at vække tvivl om Rigsrevisionens upartiskhed i forbindelse med rigsrevisionssagen, hvilket i sig selv er tvivlsomt, er det almindeligt antaget, at en myndighed, som efter almindelige regler om myndighedsinhabilitet vil være inhabil, alligevel skal behandle sagen, hvis der ikke er andre (sideordnede eller overordnede myndigheder med samme saglige kompetence) til at gøre det.

Denne almindelige retsgrundsætning har, for den personlige, specielle inhabilitets vedkommende, fundet udtryk i forvaltningslovens § 4, stk. 1.

Med hensyn til synspunktet om tilbagekaldelse af begunstigende forvaltningsakter bemærkes, at Rigsrevisionens behandling af regnskabet som medrevisor og rigsrevisionssagen sker efter helt forskellige regelsæt. Rigsrevisionens rolle som medrevisor følger af selskabets vedtægter, og revisionspåtegningen er meddelt i medfør af årsregnskabsloven. Rigsrevisionssagen derimod behandles i medfør af rigsrevisorloven.

Rigsrevisionssagen er således en selvstændig »ny« sag, og den afgørelse eller udtalelse, den munder ud i, anfægter ikke de af årsregnskabs- og aktieselskabsloven følgende juridiske konsekvenser af den blanke revisionspåtegning. Revisionspåtegningen forbliver uanfægtet af eventuel kritik i rigsrevisionssagen. Der er ikke hjemmel til, at Rigsrevisionen (eller statsrevisorerne) kan ændre revisionspåtegningen.

Justitsministeriet finder derfor ikke, at der er noget til hinder for, at Rigsrevisionen optræder som Rigsrevision, selv om man på et tidligere tidspunkt har revideret det pågældende selskabs regnskaber som vedtægtsbestemt medrevisor.

4. Bemærkninger til de enkelte dele i Rigsrevisionens supplerende notat til beretningen

A. Statsaktieselskaber

Rigsrevisionen antager i beretningen side 33, at man som vedtægtsbestemt medrevisor er omfattet af bestemmelserne i henholdsvis aktieselskabs- og årsregnskabsloven i lighed med, hvad der gælder for generalforsamlingsvalgte revisorer. Der er som udgangspunkt ikke forskel på de rettigheder og pligter, som gælder for Rigsrevisionen og selskabets anden revisor. Denne antagelse fører Rigsrevisionen til den konklusion, at man som medrevisor har krav på at få alle de oplysninger stillet til rådighed, som man måtte ønske. Dette er Justitsministeriet ikke uenig i. Antagelsen fører imidlertid også Rigsrevisionen til den konklusion, at Rigsrevisionen på grund af bestemmelsen om tavshedspligt kun kan videregive de oplysninger, der enten er offentlige, eller som selskabet tillader offentliggjort (notatet, pkt. 7).

En yderligere adgang til at videregive og i givet fald offentliggøre oplysninger end ønsket af et selskabs bestyrelse må efter Rigsrevisionens opfattelse i givet fald opnås gennem den minister, der forvalter aktieposten, dvs. at ministeren må »instruere« bestyrelsesmedlemmerne om at efterkomme Rigsrevisionens ønsker (pkt. 8). Endelig antager Rigsrevisionen (pkt. 9), at ministeren/selskabet med henvisning til bestemmelserne i årsregnskabsloven om især tavshedspligt for revisorer vil kunne modsætte sig videregivelse – og eventuel offentliggørelse – af oplysninger til statsrevisorerne.

Justitsministeriet er som anført ovenfor under pkt. 2 ikke enig i, at der gælder sådanne begrænsninger i Rigsrevisionens muligheder for at videregive oplysninger til statsrevisorerne. Tavsheds-